N°. 619. **DE GRONDWET.** 1855.

VERSCHIJNT.
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . 5.50.

DONDERDAG 24 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR.
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten, Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . 0.15.
Behalve d 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

De Commissie van Rapporteurs voor het wetsontwerp *tot afschaffing van den accijns op het gemaal*, bestaande uit de heeren HEEMSKERK, VAN LENNEP, VAN BOSSE, DIRKS en MEEUSSEN, heeft haar eindverslag vastgesteld, waaruit, in de eerste plaats, blijkt, dat slechts 43 leden deel genomen hebben aan het tweede onderzoek in de sectiën van het Regeringsvoorstel. Deze omstandigheid ontneemt, meenen wij, veel van de waarde van het Eindverslag; want wat dáár als het gevoelen der meerderheid wordt uitgedrukt kan in de openbare zitting dat der minderheid worden en ook omgekeerd. Wij betreuren het dan ook, dat bij onderwerpen van zoo hoog gewigt zoo vele leden zich onttrekken aan hun pligt en daardoor de voorschriften der Grondwet en de waarborgen, die zij voor eene degelijke behandeling wenschte te verschaffen, voor een goed deel illusoir maken.

Wat den inhoud van het *Eindverslag* betreft, wij deelen daaruit thans de hoofdpunten mede en komen zoowel op deze, als op andere, die de ruimte niet toelaat ook heden op te nemen, nader terug.

Vele leden betreurden het, in de Memorie van Beantwoording zoo vele bewijzen te hebben aangetroffen van de omstandigheden, dat de Regering haars ondanks, en alleen om te voldoen aan den aandrang uit den boezem van de Volksvertegenwoordiging voortgekomen, hare eerste meening omtrent de [illegible] en behoeften van 's lands financiën zoo zeer heeft gewijzigd. Wanneer men nagaat hoe menigvuldig en hoe groot de stappen zijn, welke zij op dit terrein sedert de indiening van de begrootingswetten voor 1855 en op nieuw sedert de maand Februarij jl. heeft gedaan, dan vermindert de waarde van de betuigingen, door haar in §§ 1, 2 en 4 der Memorie van Beantwoording afgelegd aanmerkelijk. Een krachtigen grond voor hunne meening vonden deze leden daarin, dat de Regering door het herhaalde verwijzen op de voorstellen, in den laatsten tijd in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gedaan, en vooral door hare uitdrukkelijke verklaring in § 4 van de Memorie van Beantwoording voorkomende, maar al te zeer den schijn aanneemt als of zij de verantwoordelijkheid voor de gevolgen van hare voordragt van zich af wil schuiven en die op de Vertegenwoordiging overbrengen. De Regering behoorde, zoo zij meenden een eigen stelsel ook omtrent den finantiëlen toestand te hebben, en hare beginselen niet terug te nemen, omdat een deel der vertegenwoordiging met haar van gevoelen verschilt. Maar wanneer zij hare beginselen aanmerkelijk wijzigde en daarbij tevens zoo herhaaldelijk wees op den invloed dien de aandrang van de Vertegenwoordiging op hare besluiten had uitgeoefend, de Vertegenwoordiging daarvoor in min of meer duidelijke bewoordingen verantwoordelijk stelde, dan toch moest zij wel voorzien dat men aan hare zucht om het vermoeden tegen te gaan, alsof zij »niet in de eerste plaats er op bedacht is de lasten der natie te verminderen», het grootere gewigt in de schaal toeschreef.

Wat daarvan zijn mogt, deze leden meenden, dat de Regering in geen geval hare eigene verantwoordelijkheid kon of mogt trachten te dekken, door die op de Vertegenwoordiging over te brengen. De zinsnede aan het slot van de eerste paragraaph van de Memorie van Beantwoording geplaatst, waarbij de Regering de verdere behandeling, met de *aanneming* van haar voorstel aanbeveelt, verdiende uit dit oogpunt beschouwd, allezins de aandacht.

Vrij algemeen werd erkend, dat de beschouwingen van onzen finantiëlen toestand, in de Memorie van Beantwoording voorkomende, aanmerkelijk verschillen van die, welke nog in Februarij jl. door de Regering werden geleverd, om nu van afwijking met nog vroegere verklaringen en wederleggingen van de Regering te zwijgen.

Het voornaamste verschil is daarin gelegen, dat de Regering, bij hare oorspronkelijke voordragt uitging van de onderstelling, dat de begrooting van Marine niet hooger zou opgevoerd worden. En thans werd daarvoor eene som van ƒ 2,300,000 meer gevorderd. Om die som te vinden, was de Regering in vier punten afgeweken van de berekeningen en beginselen door haar zelve in hare Memorie van Toelichting opgemaakt en aangenomen.

1o. Op bladz. 4 der Memorie van Toelichting stelde zij op den voorgrond, dat de wet van 1 September 1854 (*Staatsblad* no. 126), betreffende de regten van in- en uitvoer, nog niet lang genoeg had gewerkt om over haren invloed te kunnen oordeelen en tevens, dat de meerdere opbrengst der middelen vooral het gevolg was van de toenemende opbrengst der registratie- en successieregten, waarvan het laatste althans als een zeer wisselvallig middel van inkomst voor den Staat moet worden beschouwd. Zij stelde de opbrengst van het dienstjaar 1854 toen op ƒ 60,800,000. Thans vindt men daarvoor ƒ 61,100,000 uitgetrokken, dus ƒ 300,000 meer.

2o. Ter zelfder plaatse van de Memorie van Toelichting drukt de Regering het gevoelen uit, dat; waar het de raming der opbrengst voor 1856 geldt, de voorzigtigheid gebiedt lager te ramen dan de opbrengst van 1854. Dat mindere moest toen volgens de Regering op ƒ 800,000 worden gesteld. Thans wil men de raming voor 1856 slechts 600,000 lager stellen dan de opbrengst voor 1854: een verschil derhalve van ƒ 200,000.

3o. De besparing van rente, in 1855 te verkrijgen door amortisatie, werd op diezelfde bladzijde der Memorie van Toelichting gesteld op ƒ 300,000. Thans rekent men daarvoor ƒ 300,000 meer.

4o. Eindelijk, om het nog ontbrekende te vinden, nam de Regering hare toevlugt tot eene grootere bijdrage uit de koloniale fondsen, ten beloope van ƒ 1,500,000, door middel waarvan zij het evenwigt tusschen ontvangst en uitgaaf in hare becijfering had hersteld.

Ten gevolge harer nieuwe rekening zoude alsnu de begrooting van het dienstjaar 1856 met eene vermoedelijke bate van slechts even ƒ 16,000 sluiten. Deze zoo spoedige verandering van inzigten deed eerder het denkbeeld ontstaan *aan eene willekeurige zamenvoeging van cijfers dan aan de zucht om den waren toestand der finantien eenvoudig en onopgesmukt voor te stellen.*

Tegen de verhooging der vaste bijdrage die, naar het voorstel der Regering, uit de koloniale baten zoude moeten vloeijen, bestonden zeer vele bedenkingen. Het Voorloopig Verslag bevatte reeds de uitdrukking van het gevoelen, dat men eer op vermindering dan op verhooging der koloniale baten moest rekenen. Die bedenking werd nu beantwoord door eene berekening, waarvan eene verhooging dier baten ten bedrage van 1½ millioen den hoofdgrondslag uitmaakt. En nu meende men, dat de koloniale uitgaven moeten vermeerderen 1o. door de afschaffing van heerendiensten bij publieke werken, die ƒ 700,000 jaarlijks kost; 2o. door eene meerdere uitgave van ƒ 200,000 voor de dienst van den Waterstaat; 3o. door de grootere bijdrage aan de Marine; 4o. en door de kosten, vallende op de emancipatie der slaven.

Vooral werden deze beschouwingen vooropgezet door hen, die met genoegen de pogingen hadden gezien, vroeger aangewend om de finantien van den Staat onafhankelijk te maken althans van het batig slot der koloniale dienst, aan het verkrijgen en verhoogen waarvan de wezenlijke belangen van Java al te veel waren opgeofferd. Dat doel was in de jaren 1850—1853 bereikt. Het batig slot had in die jaren alleen tot amortisatie van schuld gestrekt; ook zonder dat slot zouden de uitgaven door de inkomsten gedekt zijn geworden. Op dien weg had men gewenscht verder voort te gaan. Thans sloeg de Regering eenen geheel anderen weg in.

Sommige leden meenden intusschen, dat men deze bezwaren al te groot stelde. Zij achtten wel is waar eene verhooging van de bijdrage der kolonien niet vrij van bedenking, maar zij meenden er op te moeten wijzen, dat die bezwaren vooral door hen werden geopperd, die meer bepaaldelijk de Indische belangen voorstaan, en die wel de uitgaven op Java zelf, niet die van het moederland wilden uitgebreid zien. Naar hunne meening evenwel kon er geene zoodanige lijn van afscheiding getrokken worden. Men moest de belangen van het moederland en die van zijne bezittingen niet als tegenover elkander staande beschouwen noch voorstellen. De inkomsten van beide zijn één en moeten tot bevordering worden aangewend van het algemeen welzijn van den Staat in al zijne onderdeelen. Liet de gesteldheid der gezamenlijke inkomsten ruimere beschikking toe, dan was de wetgeving vrij in hare keuze, op welke wijze het doeltreffendst over die inkomsten ten algemeenen nutte beschikt kon worden.

Behalve deze drie hoofdbedenkingen werden er nog andere tegen de finantiële beschouwingen der Regering geopperd.

De Regering wees op de mogelijkheid van het herstel der invoerregten op de granen. Velen keurden het goed, dat zij zich dienaangaande geheel vrij wilde houden. Anderen daarentegen merkten aan, dat het herstel van die regten in lijnregte tegenspraak zoude zijn met het erkende door de Regering zelve in § 4 harer Memorie van Beantwoording breed uitgemeten doel van de voordragt tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

In het Voorloopig Verslag was gewezen op de waarschijnlijkheid, dat de begrooting van uitgaven door latere credieten wierd verhoogd boven de som die, als vermoedelijk totaal bedrag van uitgaaf, in de beschouwing van den toestand ook van 1856 was aangenomen. Op bladz. 4 van de Memorie van Beantwoording legt de Regering de meening aan den dag, dat verwarring tusschen de dienstjaren 1855 en 1856 ten gronde aan die opmerking heeft gelegen. Maar zoo al de uitgaven voor den Rijnspoorweg, die voor den jongsten watersnood enz., op de dienst van 1855 zullen komen en dus voor 1856 buiten beschouwing moeten blijven, gelijk de Regering teregt opmerkt, dan toch wordt er blijkbaar thans door haar niet gerekend op de som voor het kanaal van Assen naar Groningen toegestaan, noch op die welke voor het Noordbrabantsch kanaal is aangevraagd. Is het dan ongegrond gewag te maken van buitengewone uitgaven, die vermoedelijk in 1856 bestreden zullen moeten worden? Om nu nog te zwijgen van de omstandigheid, dat er geen jaar verloopt of er doen zich eene of andere buitengewone omstandigheden voor, die onvoorziene uitgaven na zich slepen.

Sommigen meenden, dat de Regering, ook in een ander opzigt van het vroeger reeds opgegevene, het stelsel, in Februarij door haar ontwikkeld, ontrouw was geworden. De renten van het fonds tot waarborg van de verzilvering der muntbiljetten moesten, naar de eerste voordragt, uitsluitend tot amortisatie worden bestemd. Thans rekende men daarop als op eenen toevallig vrijvallenden post van uitgaaf.

Eindelijk wilden ook sommigen aangemerkt hebben, dat de Regering wel de verhooging van den suiker-accijns aan geene bezwaren onderhevig acht, maar dat toch daartegen in de afdeelingen bedenkingen zijn aangevoerd.

Een ander punt van beschouwing leverde de groote verandering op, welke de oorspronkelijke voordragt had ondergaan, door het terugnemen van het voorstel om een deel van het verlies der schatkist te dekken door eenen hoofdelijken omslag.

Zeer vele leden konden zich met deze verandering wel vereenigen, en noemden haar eene groote verbetering. De voordragt had nu de juiste strekking om het deel van den last, dat men meende niet te kunnen ontberen, van de minvermogenden op de meer gegoeden over te brengen. Doch zelfs velen van dezen sloten de oogen niet voor de bezwaren, welke het heffen van opcenten op de andere belastingen medebragt.

Vele leden achtten die bezwaren van overwegend belang. De ondervinding heeft doen zien, zeiden zij, dat opcenten eenmaal toegestaan, niet ligt weder worden verminderd. De Regering begeeft zich derhalve op een gladden weg en telt de bezwaren, die tegen de opdrijving der opcenten bestaan, blijkens hare Memorie van Beantwoording veel te ligt. In grootere of mindere mate wordt de verhouding tusschen het bedrag der onderscheidene belastingen door nieuwe opcenten op een deel der middelen te heffen verbroken. De ongelijkheid van druk van ons belastingstelsel, waarover reeds zoo dikwijls en niet ten onregte is geklaagd, wordt door de bijvoeging van opcenten nog aanzienlijk vermeerderd.

Het is ook, meenden sommigen, een groot gebrek in de voordragt, dat men het noodzakelijk geachte gedeeltelijke aequivalent in opcenten zocht, en niet in eene verhooging van de hoofdsom der middelen. Zoo had men in 1829 niet gehandeld bij de toenmalige afschaffing van het gemaal: men had toen de hoofdsom van de accijnsen op suiker, wijn en gedistilleerd verhoogd, en dus eene *blijvende bron* van meer inkomsten geopend; niet eene wisselvallige, die telken jare aan eene herziening onderworpen is.

Vooral dit bezwaar woog zeer, dat, gelijk de voordragt reeds luidt en gelijk het voornemen der Regering blijkt te zijn, ook op het personeel en de patenten opcenten zullen worden geheven, en op beide tot een gelijk bedrag; en evenzeer tot een gelijk bedrag op de grondbelasting van gebouwde en ongebouwde eigendommen. Dit zal eene zeer groote ongelijkmatigheid ten gevolge hebben in het dragen van den nieuwen last. Personeel en patent drukken beide ongelijk veel zwaarder op de steden dan op het platteland; in beide veel te veel op de lagere burgerklasse. De verhooging van grondbelasting op de ongebouwde eigendommen moet verdedigd kunnen worden op grond van de aanzienlijke vermeerdering van opbrengst dier eigendommen in de laatste jaren: dit argument vervalt, wanneer er sprake is van gebouwd eigendom, dat ook reeds, krachtens de gemeentewet, ten behoeve van plaatselijke inkomsten, hooger dan het ongebouwde, met opcenten bezwaard kan worden, en ook met der daad wordt bezwaard. De directe belastingen waren reeds, ten behoeve van provinciën en

gemeenten, aanmerkelijk door opcenten verhoogd. Indien men bij de opcenten, die voor het Rijk en de provinciën voor 1855 worden geheven, voegt het bedrag, dat volgens de gemeentewet geheven worden kan, en daarbij, naar het voorstel der Regering, nog zes nieuwe, dan zouden zij kunnen klimmen tot het bedrag, zoo als het in onderstaande opgave voorkomt.

	GRONDBELASTING. Gebouwd.	GRONDBELASTING. Ongebouwd.	PERSONEEL.
Noorbrabant.	42½	37½	51
Gelderland	47	42	57
Zuidholland	48½	43½	55½
Noordholland . . .	49	44	59
Zeeland	48½	43½	57
Utrecht	48½	43½	57
Friesland	47½	42½	57
Overijssel	42½	37½	51
Groningen	53	48	59
Drenthe	47	42	57
Limburg	55	50	62

Dat hooge bedrag nu zou knellend worden in de steden, welke zooveel hooger dan het platteland in het personeel zijn geklassificeerd (eene klassificatie, die op zich zelve niet van meerdere welvaart en rijkdom getuigt), en welke den grooten last der patenten te dragen hebben. In die steden zou noodwendig, in den regel althans, de accijns op het gemaal als plaatselijke belasting moeten blijven: de voordeelen van de afschaffing van den rijks-accijns, en althans de indirecte voordeelen, zullen slechts zeer ten deele door de bewoners der steden worden gevoeld; — en, hun wil men het zwaardere deel van den nieuwen last opleggen, terwijl de afschaffing in de eerste plaats en veel meer ten bate van het platteland strekt.

Zeer vele leden vonden ook bedenking om de belasting op het geslagt door opcenten te verzwaren. Zij die niet voor de geheele afschaffing van dit middel waren gestemd, vonden toch groote zwarigheid om, in de voorhanden tijden van duurte, door de fiscale wet, aanleiding te geven tot verhooging van de prijzen van het vleesch.

Sommigen opperden bedenkingen tegen het heffen van meer opcenten op de grondbelasting. Deze belasting moest een fixum blijven: verhooging daarvan droeg volkomen het karakter eener gedeeltelijke inkomsten-belasting. Men had haar wel eens eene *grondrente* genoemd; den Staat voorgesteld als voor een deel mede-eigenaar van den grond. Is die beschouwing juist (hetgeen men nu in het midden laat), dan was het onbillijk die grondrente te verhoogen; onbillijk, dat de Staat zijn aandeel in dien gemeenen eigendom eigenmagtig vergrootte.

Vrij algemeen was men van gevoelen, dat wanneer men evenwel zijne toevlugt wilde nemen tot de heffing van opcenten om de schatkist schadeloos te stellen, de daartoe strekkende bepaling niet in deze wet, maar in de wet op de middelen te huis behoorde. Hier is zij geheel overbodig. Het getal der te heffen opcenten werd door deze wet niet bepaald, en te regt: eerst bij de behandeling van de wet op de middelen zou het blijken, hoeveel opcenten noodig zijn om de toe te stane uitgaven te kunnen bestrijden. Het artikel, zoo als het is liggende, beteekent weinig of niets. De wetgever kan daarop bij de begrooting terugkomen. Hij zal noch ten aanzien van de keuze der middelen, waarop men opcenten wil heffen, noch ten aanzien van het bedrag daarvan door deze bepaling gebonden worden; de Regering kan, zoo zij goedvindt, andere voordragen; de Kamers kunnen altijd onderzoeken of de in September voor te dragene al dan niet noodig moeten worden geacht.

De verandering, noor de Regering voorgedragen ten aanzien van de gemeente-belastingen, vond schier onverdeelden bijval. Het getal leden, dat aan de vorige voordragt de voorkeur gaf, was gering. Men keurde het goed, dat de Regering was teruggekomen van den eerst voorgestelden stouten greep in het stelsel der gemeente-belastingen, zoo als het door de gemeentewet is geregeld. Men zou het ernstig hebben betreurd, indien reeds nu zoodanige inbreuk ware gemaakt op een stelsel, dat nog niet eens algemeen op de proef is gesteld, en welks aanneming in 1850 reeds zooveel moeite had gekost. Mogt het al waar zijn, dat de regelen der gemeentewet op eenige weinige plaatsen al te groote bezwaren opleverden, die wet zelve gaf aanleiding, dat er uitzonderingen op hare regelen voor dit onderwerp wierden gemaakt.

Enkele leden waren van oordeel, dat de termijn van ingang der wet vroeger dan 1 Januarij 1856, en wel bijv. op 1 October dezes jaars behoorde gesteld te worden. Volgens anderen was reeds nu de tijd, die gegeven kan worden, zeer kort voor de talrijke gemeenten, die het gemaal nu als eigen middel zouden moeten heffen, om al hetgeen daartoe noodig was in behoorlijke orde te brengen; reeds om die reden zouden zij bezwaar vinden in eene vervroeging van den termijn van invoering der wet.

In de redactie van artikel 2 schijnt eene kleine feil ingeslopen te zijn. Na de woorden *collectief zegel* staat eene comma, die tot misverstand aanleiding zou kunnen geven, als of ook op het collectief zegel van andere dan de in de wet genoemde accijnsen opcenten geheven zouden moeten worden.

Voorts gaf men in bedenking of het wel raadzaam ware de belasting op den waarborg der gouden en zilveren werken te begrijpen onder de middelen, die voor verhooging door opcenten vatbaar zijn. Art. 108 van de wet op den waarborg, van 18 Sept. 1852, bevatte de bepaling dat op die belasting *geene opcenten* zouden geheven worden. Op dat beginsel kwam men dus reeds nu terug, en dat om eene som van *f* 10,800 aan opcenten te verkrijgen. Zoodanige afwisseling van beginselen kon geene goedkeuring verdienen. Opcenten kunnen uit haren aard afwisselend in bedrag zijn; bij eene belasting als die op den waarborg, die bij uitvoer teruggegeven wordt kon een afwisselend bedrag van belasting op voorwerpen, die niet in entrepôt liggen, maar waarvan de belasting betaald is, ligt tot moeijelijkheden bij den uitvoer aanleiding geven, ook dan wanneer men door raadpleging van het jaar-lettermerk, op de gouden en zilveren werken gesteld, tot de kennis van het bedrag der betaalde opcenten kon komen. Is de belasting op gouden en zilveren werken voor verhooging geschikt, dat men gaarne wil aannemen, dan ware het beter de hoofdsom blijvend te vermeerderen, dan voor een zoo nietig bedrag van opbrengst in de schrifturen van den waarborg de complicatie in den omslag van opcenten te brengen.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

De aanhef van ons overzigt moet heden weder eene variatie zijn op hetzelfde thema in de laatste dagen zoo dikwerf gehoord: *weinig nieuws, schraal nieuws.* Men is binnen kort groote operatiën in de Krim wachtende, alsmede de door de Westersche mogenheden te nemen besluiten op de nieuwe vredes-voorstellen van Oostenrijk.

Het schijnt duidelijk, dat van Oostenrijk, en van Oostenrijk alléén nieuwe voorstellen zullen uitgaan. Welke strekking zij hebben en wat zij behelzen zullen is onzeker.

Uit Londen wordt, onder dagteekening van gister, per telegraaf gemeld:

In antwoord op een door den heer Warner gedane vraag, verklaarde lord Palmerston gister avond in het Lagerhuis, dat de tractaten door Japan met Engeland gesloten, gelijk zijn aan die met andere landen, uitgezonderd China en Nederland.

Het voornaamste punt aan de orde, was het voorstel, strekkende dat het Huis zijn leedwezen zou uitdrukken over het verschil van meening, ten aanzien van het derde waarborgpunt ontstaan, en ten gevolge waarvan de Weener conferentiën zijn afgebroken.

De heer Gladstone stelde voor de verdaging der behandeling van deze motie.

Door de heeren d'Israëli en Roebuck werd daarentegen op die behandeling sterk aangedrongen.

Lord Palmerston geloofde, dat de beraadslaging over des heeren Gibson's voorstel, nadeelig op den vrede zal werken, daar de onderhandelingen nog steeds voortduren.

Door den heer Millner Gibson werd daarop zijne motie ingetrokken.

Beide Huizen zijn geadjourneerd.

Lord Palmerston heeft in gemelde zitting tevens verklaard, dat, zoo de voorstellen van Oostenrijk waren overeen te brengen met de eer van Engeland, het kabinet daarop volgaarne zijne aandacht zal vestigen.

Deze laatste zinsnede schijnt aan te duiden, dat de Engelsche regering eergister nog geene officiële mededeeling had ontvangen van de Oostenrijksche voorstellen.

Uit Weenen wordt onder dagteekening van 21 Mei gemeld:

Gister is van hier eene op last der regering gestelde nota, houdende eene volledige verduidelijking van Oostenrijks bedoelingen en inzigten, met betrekking tot de groote Europesche quaestie, naar Londen afgezonden.

In eene andere telegrafische depêche uit Weenen, doch van een dag later, wordt gemeld:

De heropening der Weener conferentiën wordt hier spoedig te gemoet gezien.

Er zijn alhier berigten ontvangen uit Konstantinopel, loopende tot 17 dezer.

De gezamenlijke troepen in het kamp van Maslak zijn ingescheept. Er komen nieuwe troepen aan. Reschid-Pacha bevond zich nog te Konstantinopel. De cholera was aan het afnemen.

Het gerucht van een slag bij Balaklava wordt tegengesproken.

Uit Azië wordt gemeld, dat Mustapha-Pacha versterkingen uit Mingrelië tot zich heeft getrokken.

Met de *Euphrate* zijn te Marseille tijdingen uit Konstantinopel ontvangen, loopende tot 14 dezer. De Sultan had eene revue gehouden over de troepen in het kamp van Maslak. De krijgsbewegingen in de Krim zijn door de veelvuldige regens onmogelijk geworden.

Uit een nieuw legerberigt van Vorst Gortschakoff, gedagteekend 14 Mei, blijkt, dat tot op dien dag niets belangrijks was voorgevallen.

De vice-admiraal Penaud is met het Fransche eskader van Kiel vertrokken, ten einde zich bij de Engelsche vloot onder den admiraal Dundas, te voegen.

Uit Berlijn wordt, onder dagteekening van 22 Mei, gemeld:

Engelsche stoomschepen hebben eene verkenning gedaan van de haven en de vestingwerken van Reval, welke stad eerlang zal gebombardeerd worden.

Al de Fransche troepen hebben Konstantinopel verlaten en zijn naar de Krim vertrokken. De Sardinische zullen eerstdaags derwaarts volgen.

Met de *Afrika* zijn tijdingen uit New-York ontvangen tot den 8 dezer maand.

De vereeniging der *Know-Nothings* zou binnen kort weder eene vergadering houden en men verwachtte belangrijke voorstellen omtrent de presidents-keuze en de quaestie der slavernij.

Aan den anderen kant vormt zich eene vereeniging om de voorstanders der afschaffing van de slavernij te bestrijden.

De staten Missouri, Kentucky, Tenessee, Arkansas en Mississippi tellen reeds 100,000 kiezers, welke zich voor dezen strijd hebben doen inschrijven en zij beschikken bereids over een fonds van een millioen dollars.

ENGELSCHE POST.

De verjaardag van H. M. de Koningin werd Zaturdag jl. in de geheele uitgestrektheid van het Vereenigd Koninkrijk gevierd.

— De landverhuizing heeft thans op groote schaal plaats van het noorden van Schotland naar Canada.

Sedert twee maanden hebben zich reeds meer dan 5,000 landverhuizers doen inschrijven.

FRANSCHE POST.

Bij decreet van 19 Mei is de heer Lefeul benoemd tot architect des Keizers.

— Men schrijft uit Bordeaux, dd. 20 Mei, dat de Koning van Portugal den 23 of 24 in die stad zal aankomen. De behangers zijn op dezen oogenblik bezig met het decoreren der kamers van het stadhuis van Bordeaux, welke de Koning zal betrekken.

— Het 5e regement kurassiers, waarvan het depôt te Arras is gevestigd, heeft bevel ontvangen, om zich tot vertrek gereed te maken.

— *L'Indépendance de Moselle* heeft eene eerste waarschuwing ontvangen ter zake van een artikel, bevattende hevige aanvallen tegen eene regering, welke de bondgenoote van Frankrijk is.

— Volgens de *Sun*, is de Engelsche regering voornemens gratis paspoorten te verleenen aan Engelsche arbeiders, die de Parijsche tentoonstelling wenschen te bezoeken.

— De volgende kolonels zijn bevorderd tot den rang van brigade-generaal bij de eerste afdeeling van het eskader van het état-major, de heeren:

Ardant (Paul Joseph), directeur der fortificatie te Parijs.

Creusly (Casimir), directeur der fortificatie te Oran.

Beville (Gaspard Gustave-Yvelin), adjudant van den Keizer, thans met eene zending te Konstantinopel belast.

— Een brief van generaal Canrobert aan den minister van oorlog behelst het volgende:

« Uit het hoofd-kwartier, 8 Mei 1855.

« Mijnheer de Maarschalk,

« In mijn brief van den 4 onderhield ik u over onze schitterende gevechten van 1 en 2 Mei.

« Welke pogingen de vijand ook aanwendde om het door onze soldaten veroverde werk te hernemen, hetzij door een geduchten aanval, of een zeer hevig vuur: die pogingen mogten niet gelukken.

« Wij zijn thans meester gebleven dezer positie, welke eene stevige wapenplaats vormt.

« De verliezen, welke wij daar nu lijden, zijn nu veel minder gevoelig; zij worden thans slechts veroorzaakt door holle projectielen, welke de belegerden in groote menigte in die plaats werpen. »

Uit Madrid wordt door den telegraaf onder dagteeking van 16 April gemeld:

De betaling der coupons heeft bij voortduring regelmatig plaats.

De generaal Erespo zal in zijn kommandement niet vervangen worden.

Er is nog niets beslist betrekkelijk de benoeming van een minister-plenipotentiaris van Spanje te Washington.

De voorwaarden der gedwongen heffing zijn nog niet bepaaldelijk vastgesteld.

De algemeene commissie voor de begrooting heeft hare taak voor zooverre de begrooting van buitenlandsche zaken betreft, volbragt: zij heft de legatiën van Parma en Saxen op. Die van Bern zal te Frankfort overgebragt worden om Spanje bij den Duitschen bond te doen vertegenwoordigen.

Men heeft beweerd, dat de generaal Concha door de regering naar Barcelona gezonden zou worden, om daar de functie van kapitein-generaal van Catalogne te vervullen; het is echter naar Malaga in de beneden provinciën, waar de generaal zich moet begeven, om eenige particuliere zaken te verrigten.

De generaal San Roman vertrekt naar Frankrijk. De regering had hem de keuze gelaten tusschen verschillende gedeelten van het schiereiland (met uitzondering van Cadix, Madrid en Barcelona). Hij gaf er echter de voorkeur aan om naar het buitenland te vertrekken.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN WOENSDAG, 23 MEI.

In deze zitting was aan de orde het nemen van een besluit omtrent het verslag der commissie, in wier handen gesteld was het verslag nopens de algemeene begrooting van inkomsten en uitgaven over 1851 en 1852 en de staten rekening over 1851.

De heer VAN BOSSE heeft geene bedenking tegen de conclusie van het verslag, doch daarin komen eenige beschouwingen voor, die hij niet met stilzwijgen kan laten voorbij gaan, omdat het beheer van het XIIde hoofdstuk der staatsbegrooting, weswege eenige aanmerkingen worden gemaakt, gedurende drie jaren aan hem was opgedragen. In het algemeen merkt hij op, dat de bedenking, dat verschillende der op dit hoofdstuk in uitgaaf gebragte posten, geene uitgaven betreffen, die den naam van onvoorziene kunnen dragen, gegrond moge zijn, maar dat volgens de bestaande regelen nopens de comptabiliteit uit dat hoofdstuk niet alleen werden gedekt buitengewone en geheime uitgaven, maar ook de zoodanige, welke tot een vroeger dienstjaar behooren, en die vóór den bepaalden tijd niet verantwoord hebben kunnen worden.

Zoo de commissie de toelichtende Staten nauwkeurig had nagegaan, had zij ontwaard dat het bedrag van *f*

dat voor het departement van Finantien is uitgetrokken aan die laatste omstandigheid is toe te schrijven, zoodat die uitgaven van geheel gelijksoortigen aard als voor andere departementen was. De aanmerkingen kon dus dat Departement alleen niet betreffen. Wat aangaat het hooge bedrag voor gratificatien, was dit voornamelijk in 1851 daaraan toe te schrijven, omdat men, bij de herziening van de pensioenen tot harde besluiten is moeten komen, die men gedurende dat jaar voor de daarbij betrokken personen eenigzins heeft gelenigd. Spr. merkt voorts op, dat vele der aanmerkingen op al de departementen slaan en niet bijzonder op dat van Finantien, waaraan slechts het beheer over het XII hoofdstuk opgedragen is. Hij acht zich te meer gehouden die aanmerkingen te beantwoorden, omdat de Post voor subsidien en gratificatien voor laatstgemeld departement van 1848 tot 1852 zeer is verminderd.

In 1847 bedroeg die post *f* 47,000, waaronder *f* 23,000 geheim en in 1851 was die reeds gedaald tot *f* 14,000 en geen enkele cent meer geheim. Daarbij komt nu nog, dat het geheele bedrag van het XIIde Hoofdstuk in 1851 voor zooveel het Depart. van Finantien betreft was van buitengewonen aard, daar er met Belgie eene verrekening van de Maastollen heeft plaats gehad, die daaruit is voldaan. Ten einde alle verkeerde oordeelvelling voor te komen, heeft hij zich verpligt geacht om van de eerste gelegenheid, die zich aanbood gebruik te maken; tot beantwoording der opmerkingen van het verslag der Commissie.

De heer VAN NISPEN VAN SEVENAER meent, als rapporteur der commissie, den vorigen Spreker te moeten beantwoorden. Hij erkent, dat de bestaande verordeningen nopens de comptabiliteit den gevolgden weg gedoogen, doch de commissie blijft het onregelmatig achten, dat uitgaven, die jaarlijks terugkeeren en die men vooraf kon berekenen, uit het XIIe Hoofdstuk worden voldaan en dan laten zoodanig worden verantwoord. Men heeft juist het oog op het Departement van Financiën geslagen, omdat het grootste deel der uitgaven voor dat Departement werden gevorderd. Hoezeer hij het nu kan toegeven, dat bijzondere omstandigheden aanleiding gaven, dat de grootste som door het departement werd geabsorbeerd, zoo gelooft hij toch, dat men juist, ten aanzien van de verrekening met Belgie, een anderen weg had kunnen volgen.

De vergadering heeft zich vereenigd met het voorstel der commissie om de verslagen over de begrootingen en de Staatsrekening voor kennisgeving aan te nemen.

De Kamer heeft zich zonder discussie, vereenigd met het verslag harer commissie om de ingezondene overeenkomst tusschen Nederland en Portugal gesloten tot wederkeerige uitlevering van boosdoeners voor kennisgeving aan te nemen, een afschrift van het verslag aan den Minister van Buitenlandsche Zaken toe te zenden en het verder te doen drukken en aan de leden der Kamer ronddeelen.

De Commissie voor de verzoekschriften, brengt bij monde van de heeren HUGUENIN, VAN DEINSE en HOYNCK VAN PAPENDRECHT, een aantal verslagen uit op in hare handen gestelde adressen, verschillende betreffen het ontwerp nopens de regeling van de uitoefening der veeartsenijkunst, waartegen o. a. de Hollandsche maatsch. van landbouw eenige bezwaren voordraagt. Daarentegen was er één adres van eenige veeartsen, die op de goedkeuring van het ontwerp aandringen.

Voorts merkt men op het adres van ingezetenen van Amsterdam, waarin aangedrongen wordt op de afschaffing der slavernij, alsmede een adres van L. Perceval en een aantal ingezetenen van St. Martin, die eene onvoorwaardelijke vrijstelling van slaven in die kolonie volstrekt onvermijdelijk achten. In eenige adressen wordt de afschaffing van den accijns op het gemaal verlangd. Een derzelve is van 41 bakkers enz. te Zwolle, die verklaren, dat zij het best in staat zijn om de billijkheid van de klagten tegen dien accijns te erkennen. Wijders waren ingekomen onderscheidene adressen, houdende bezwaren tegen het aanhangig ontwerp nopens de loodsdienst en betrekkelijk dat wegens de bedelaarsgestichten. Al deze en andere adressen, waarover verslag werd uitgebragt, worden ter griffie nedergelegd.

De commissiën van rapporteurs zijn gereed met hare eindverslagen nopens de ontwerpen: 1o. tot regeling der voldoening van kosten van overbrenging naar — en plaatsing en verzorging in bedelaarsgestichten van bedelaars en landloopers en kinderen van deze; en 2o. houdende bepalingen omtrent het vervoer van buskruid, oorlogsbehoeften en brandstoffen. Drukken en ronddeelen; zullende de dag der discussie nader worden bepaald.

Aan de orde is de beslissing nopens het voorstel van den heer Meeuwsen om, na den afloop der discussie over het ontwerp wegens de waterschappen, die op aanst. Dingsdag bepaald is, na verloop van twee vrije dagen te beraadslagen over het ontwerp tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

De MINISTER VAN MARINE herinnert, dat het toegestane crediet voor zijn departement, met 1 Julij a. s. zal eindigen. Daar nu het aanhangige ontwerp nopens de begrooting voor Marine, ook bij de Eerste Kamer moet worden behandeld, zoo zou hij gaarne wenschen, dat gemeld ontwerp vóór dat nopens het gemaal, in discussie kwam, ten einde men op 1o. Julij geene moeijelijkheden in de dienst zou ondervinden.

De heer MEEUSSEN merkt op, dat het voorloopig verslag nopens de begrooting voor Marine nog niet gedrukt en aan de Regering medegedeeld is. Er bestaat dus geheele onzekerheid wanneer de Regering op het verslag zal antwoorden en wanneer de discussie over dat ontwerp zal kunnen gehouden worden.

Behandelt men in de volgende week het ontwerp nopens de waterschappen en daarna dat over het gemaal, dan kunnen de beraadslagingen der Kamer achtervolgens worden voortgezet. Ware het ontwerp nopens de Marine gereed, dan zou hij gaarne zijn voorstel hebben gewijzigd. Nu echter blijft hij daarop aandringen.

De heer VAN AKERLAKEN ondersteunt den vorigen Spr. en beroept zich op het voorschrift van het Reglement van Orde, volgens hetwelk de Kamer na het uitbrengen van het eindverslag, den dag der beraadslaging bepaalt.

Dit kan nopens het ontwerp over het gemaal geschieden, doch geenszins wegens dat over de Marine, waaromtrent het verslag nog moet worden gedrukt en rondgedeeld. De Minister zal nog eenigen tijd noodig hebben om het te beantwoorden, zoodat er zeker in de eerste dagen aan geene openbare discussie over dat ontwerp kan worden gedacht. Zoowel de Kamer als de commissie van rapporteurs hebben het onderwerp wegens de Marine met den meesten spoed behandeld. Zij wenschen dat ontwerp geenzins op den achtergrond te schuiven. Maar nu de beide ontwerpen, waarvan thans sprake is, zich niet in denzelfden toestand bevinden, kan er geen quaestie zijn, om aan de Marine de prioriteit te geven.

De heer VAN LENNEP erkent; dat met de behandeling van de Marine de meeste spoed is gemaakt. Hij gelooft dat dit ontwerp vóór eenig ander moet worden afgehandeld, omdat het betrekking heeft tot de begrooting van het loopende jaar. Die begrooting is nog niet geheel en al voltooid. Men dient eerst de uitgaven vast te stellen, ten einde daarna te kunnen bepalen, hoe vele inkomsten kunnen worden gemist. Het belang van beide de partijen in de kamer brengt het volgen van dien weg mede. Hij wenscht dus, dat het ontwerp nopens de marine het eerst in discussie wordt gebragt.

De heer v. NISPEN ondersteunt het voorstel van den heer Meeussen. Hij doet dit des te meer, omdat het nog geheel onzeker is, of het ontwerp nopens de Marine, zooals het ligt, gedurende deze zitting wel in beraadslaging zal worden gebragt. Het is toch mogelijk, dat de Minister op het wijdloopig verslag der Kamer, een breedvoerig antwoord geven zal, waartoe tijd gevorderd wordt. Het is mogelijk, dat voor den afloop van het crediet, geene beslissing over het gewigtig ontwerp zal kunnen genomen worden. Het is mogelijk, dat er een nader crediet zal worden vereischt. Bij die bestaande onzekerheid gelooft hij, dat er alle reden is om het voorstel van den heer Meeussen aan te nemen.

De heer van HOËVELL acht de vrees door den Minister aan den dag gelegd, dat het ontwerp marine niet ten behoorlijken tijde zou kunnen worden afgehandeld, ongegrond: zoo dat ontwerp toch spoedig in staat van wijzen wierd gebragt, dan zou er altijd gelegenheid zijn om de discussie over het ontwerp-gemaal te schorsen en de begrooting voor marine in dien tusschentijd te behandelen. Hij vereenigt zich dus met het voorstel van den heer Meeuwsen, maar meent echter, dat een dag tusschenruimte na de behandeling van het ontwerp waterschappen voldoende is. Na al hetgeen er toch vroeger reeds over het vraagstuk der belastingen voorgevallen is, acht hij een dag voldoende om een en ander te recapituleren.

De heer ROCHUSSEN moet bekennen, dat de reden van den laatstvorigen spreker hem terug doet deinzen voor de aanneming van het voorstel van den heer Meeussen. Immers daaruit kon wel voortvloeijen een begin van afschaffing van de Marine. De afschaffing van het gemaal zou wel eens een slechte locomotief voor het herstel der marine kunnen zijn. Hij acht het dus voorzigtig eerst het herstel der marine te behandelen en dan te overwegen welke gelden tot afschaffing van belastingen kunnen worden gebezigd.

Bovendien, voor de Marine bestaat een *terme fatal*. Vóór 1o. Julij moet er eene nieuwe wet door de beide kamers zijn aangenomen. Voor de wet van het gemaal blijft nog de geheele verdere loop van het jaar over. Wijders is het hier steeds de goede gewoonte geweest, eerst de uitgaven en dan de ontvangsten vast te stellen.

Hij gelooft, dat het denkbeeld van den vorigen spreker om te midden van andere belangrijke beraadslagingen, die over de marine te houden, weinig bijval vinden zal. Hij vereenigt zich met de meenig van den minister om het ontwerp-marine het eerst te behandelen.

De heer VAN NISPEN komt op tegen de onderstelling van den vorigen Spr., dat hij de afschaffing van de Marine zou beoogen. Dit zij verre. Maar hij, wijst er op hoe moeijelijk het zijn zal, om gedurende den tijd van eene maand door de beide Kamers eene zoo gewigtige beslissing te doen nemen als in het voorgedragen stelsel des Ministers begrepen is. Hij gelooft niet, dat het wenschelijk is, dat de beide Kamers met dergelijken stoom deze belangrijke zaak behandelen zullen, te meer omdat men het oordeel van het publiek en vooral van deskundigen daarover wel mag vernemen. Hij zou geen bezwaar vinden, om het gegeven crediet, zoo noodig, voor het geheele jaar te verlengen, maar wel om overijld het voorgedragen stelsel goed te keuren.

De heer HUGENHOLTZ rangschikt zich gaarne onder de voorstanders van het herstel der marine, maar hij moet toch zeggen, dat hij niet gelooft dat zoo de Minister kennis had gedragen van het thans opgemaakte uitvoerig verslag der Kamer, de Minister er zou op aangedrongen hebben om het ontwerp marine vóór dat nopens het gemaal te behandelen. Dat verslag is gisteren avond geresumeerd en, naar aanleiding daarvan, moet hij, verklaren, dat hij het onmogelijk acht, dat de Minister dat stuk dadelijk zonder verwijl beantwoorden zal.

Dat stuk is eigenlijk niet gerigt tot den Min., maar tot de Reg., waarvan het ontwerp is uitgegaan. Het zal dus, naar het hem toeschijnt, in den Ministerraad moeten worden behandeld. Hoe kan nu, in dien stand van zaken, de Kamer besluiten, dat zij over weinige dagen over het ontwerp marine zal beraadslagen. Dingsdag en welligt Woensdag zal er over de waterschappen gediscussieerd worden, en als de Kamer nu geen ontwerp daarna aan de orde stelt dan kan zij noodeloos eenigen tijd wachten totdat het ontwerp-marine in staat van wijzen zal zijn gekomen.

Wat de Eerste Kamer aangaat, geeft hij het toe, dat zij den noodigen tijd moet hebben om het ontwerp te overwegen. Maar bijna nooit heeft die Kamer de geheele Staatsbegrooting vóór de helft van December ontvangen en toch wordt zij vóór den aanvang van het nieuwe jaar afgehandeld.

Hij meent dus, dat eene tijdsruimte van 14 dagen voor één hoofdstuk voor die kamer wel voldoende zijn zal. Hij twijfelt er niet aan dat, zoo de Minister den waren stand van zaken had gekend, hij op de afdoening van het ontwerp-marine vóór dat nopens het gemaal, niet zoo had aangedrongen.

De heer SCHIMMELPENNINCK VAN DER OYE meent, dat de Kamer vrij is in de bepaling van den tijd harer beraadslagingen. Er bestaan onderscheidene redenen om de prioriteit aan het ontwerp-marine te geven. Immers de voorgestelde afschaffing van het gemaal en het tonnegeld, zal eerst met 1°. Januarij 1856 aanvangen. Bovendien, het is beter eerst de uitgaven vast te stellen en dan over de middelen te beraadslagen. Beraadslaagt men eerst over het ontwerp-gemaal, dan is het te vreezen, dat het ontwerp-marine niet vóór 1 Julij zal kunnen afloopen. Hij meent evenwel, dat het nuttig is, vooreerst geen dag van discussie te bepalen, noch over het gemaal noch over de marine, maar af te wachten of de beantwoording der Regering op het verslag der marine tijdig genoeg gereed zal zijn, om dan die voordragt vóór het gemaal in discussie te brengen.

De heer THORBECKE zegt, dat de vraag eigenlijk is waaraan thans de voorrang moet worden gegeven: aan de Marine of het gemaal. Zoo het voorstel gedaan wierd om eerst de Marine te behandelen en de Kamer nam dat aan, dan zou hij voorstellen de discussie over het ontwerp-waterschappen ook uit te stellen.

De VOORZ. merkt op, dat het bezwaarlijk is voor te stellen het ontwerp-marine vooraf te behandelen, omdat het tot hiertoe nog niet in staat van wijzen is.

De heer VAN AKERLAKEN herinnert op nieuw, dat het reglement van orde niet mede brengt, dat de kamer de handen vrij heeft. Er kan geen quaestie zijn of men aan de Marine of het gemaal de prioriteit zal geven; want de Marine kan op dit oogenblik nog niet in behandeling worden gebragt. Het is volstrekt nog niet in staat van wijzen.

De heer VAN LENNEP stelt nu voor de discussie over het ontwerp-gemaal te verdagen tot na de behandeling van die over de marine.

De heer DIRKS vraagt bij deze gelegenheid aan de Com. v. Rapp. over het ontwerp nopens den suiker-accijns, welke de stand van zaken is ten aanzien van het door haar op te maken rapport.

De heer VAN BOSSE antwoordt, dat de Commissie met dat rapport spoedig zal gereed zijn.

De heer VAN GOLTSTEIN wil toegeven, dat de kamer nog niet beslissen kan over de prioriteit, welke het eene of het andere ontwerp verdient, omdat het verslag over de Marine nog niet voorhanden is, maar hij gelooft dat zij over het ontwerp-gemaal nog niet beraadslagen kan, omdat men eerst zekerheid moet hebben over de vast te stellen uitgaven.

De MIN. V. FIN. toont mede de noodzakelijkheid aan om vóór 1o. Julij a. s. het Hoofdstuk van Marine vast te stellen. De behandeling van het ontwerp wegens het gemaal, zal waarschijnlijk veel tijd vorderen. En bovendien is daarmede niet die groote haast als met het ontwerp-marine. Voorts meent hij, dat door de aanneming van het voorstel van den heer Meeussen, de zaak wordt gepraejudicieerd.

De heer MEEUWSEN verdedigt zijn voorstel, waaraan men echter naar het schijnt, eene verkeerde beteekenis heeft gegeven. Hij merkt op, dat, zoo het voorstel van den heer van Lennep wordt aangenomen, deze Kamer voor het eerst het schouwspel leveren zal, dat zij beslist over het geven van prioriteit tusschen twee voorstellen, waarvan het eene nog in den aanvang der behandeling is. Overigens komt het hem voor dat, zoo met marine zooveel haast is, het dan vroeger had moeten worden ingediend.

De MINISTER VAN MARINE werpt de beschuldiging, dat het ontwerp, tot vaststelling van zijn hoofdstuk te laat zou zijn ingezonden, van zich af. Na zijne optreding heeft hij allen mogelijken spoed gemaakt. Hij dringt voorts nader op de spoedige behandeling van zijn voorstel aan.

De heer GEVERS v. ENDEGEEST kan niet treden in een voorstel tot verschuiving van de discussie, ook niet over het ontwerp-waterschappen, maar hij gelooft, dat het in den gegeven stand van zaken, het meest doelmatig zijn zal, de meening van den heer Schimmelpenninck te omhelzen, om nu nog niets te beslissen, met de behandeling van het ontwerp-waterschappen voort te gaan, en inmiddels af te wachten of de Minister van Marine in dien tusschentijd, met zijne antwoorden zal gereed zijn.

De heer THORBECKE acht het meest rationnele om af te doen wat nu in staat van wijzen is en niet in het onzekere te blijven nopens den loop der werkzaamheden.

De heer MEEUSSEN wijzigt zijn voorstel in den zin door den heer van Hoëvell aangegeven, om namelijk de discussien over het ontwerp-gemaal te houden na die over het ontwerp-waterschappen met eene tusschenruimte van een vrijen dag.

De VOORZITTER brengt het eerst in omvraag het voorstel van den heer van Lennep, dat de verste strekking heeft, om namelijk de behandeling van het ontwerp-gemaal uit te stellen tot na de discussie over het ontwerp-marine.

Dat voorstel wordt *verworpen* met 33 tegen 19 stemmen. *Voor* de heeren van Bosscha, van Zuylen van Nijevelt, van Franck, van Lennep, van Foreest, Bieruma Oosting, van Heiden Reinestein, Hoffman, de Kempenaer, Rochussen, Schimmelpenninck van der Oije, Stolte, van Rappard, van der Poel, Delprat, van Bosse, Kien en Taets van Amerongen.

Daarna wordt het voorstel van den heer MEEUSSEN *aangenomen* met 29 tegen 24 stemmen, zoodat besloten is, om na de discussie over het ontwerp-waterschappen, die Dingsdag a. s. aanvangt, een vrijen dag te houden en dan de beraadslagingen te openen over het ontwerp tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

De Vergadering is hierop gescheiden.

Na de openbare zitting hebben de leden in hunne afdeelingen het onderzoek over aanhangige wets-ontwerpen voortgezet.

's Gravenhage, 23 Mei.

Bij besluit van 9 Febr. jl. no. 52 is aan mr. Ch. Bosch Reitz, te Amsterdam, directeur eener voorgenomene, aan den Helder of het Nieuwe Diep te vestigen, *Duinwaterleiding-Maatschappij van den Helder en het Nieuwe Diep*, verleend bewilliging tot de oprigting van voorzegde naamlooze vennootschap.

Z. M. heeft benoemd: tot notaris te Leeuwarden, Z. S. de Haan, thans burgemeester der gemeente Westdongeradeel, wonende te Holwerd, en tot procureur bij de arrondissements-regtbank te Deventer, mr. M. Plooij, advocaat aldaar; tot kantonregter te Tholen, mr. J. van der Feen, thans griffier bij het kantongeregt te Zierikzee. Voorts is aan jhr. mr. G. van Suchtelen van de Haere, op verzoek, verleend eervol ontslag als plaatsvervangend kantonregter te Bergum en zijn benoemd: tot griffier bij het provinciaal geregtshof in Zuidholland, J. Looijen, thans substituut bij hetzelve hof, en tot kantonregter te Oss, jhr. mr. H. J. J. Rijckevorsel van Kessel, advocaat te 's Hertogenbosch.

Z. M. heeft het kantoor der directe belastingen en accijnsen te Marrum ingetrokken en op den voet van één kantoor vereenigd met dat derzelfde middelen te Ferwerd, en benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Ferwerd c. a., den heer S. M. E. d'Harvant, thans ontvanger te Marrum.

Z. M. heeft aan den heer mr. C. G. T. van Erpers Roijaards, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als ontvanger der directe belastingen accijnsen te Epe c. a., en te Heerde c. a., behoudens aanspraak op pensioen; aan den heer jhr. H. J. P. van der Wijck, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Oosterhesselen c. a., behoudens aanspraak op pensioen, zoomede aan den heer D. B. Batalje, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als ontvanger der in- en uitgaande regten te Locht, behoudens aanspraak op pensioen.

Z. M. heeft den vice-admiraal J. Enslie, op het door hem daartoe gedaan verzoek, met den laatsten Junij 1855, behoudens zijne aanspraak op pensioen als voormalig Minister van Marine, eervol afgevoerd uit het corps zee-officieren der Nederlandsche marine, onder dankbetuiging voor de vele belangrijke, goede en getrouwe diensten, door hem eene reeks van jaren aan den Staat bewezen.

* In de zitting van den gemeenteraad van heden is de behandeling van de Policie-verordening voortgezet en is men gevorderd tot art. 314 van het reglement.

* H. K. H. de Gravin von Neiperg, Prinses van Wurtemberg, is heden morgen met den eersten spoortrein uit de residentie naar Rotterdam vertrokken, om van daar de reis naar Belgie voort te zetten. H. M. de Koningin heeft HD. zuster tot aan het stationsgebouw uitgeleide gedaan.

* Naar men verneemt, is er reeds voor het aanstaande badsaizoen op het groot Stedelijk Badhuis te Scheveningen een aantal appartementen besteld voor aanzienlijke familien. H. M. de Koningin en andere leden der Koninklijke familie zullen aldaar van de baden gebruik maken. Ook in het dorp zijn reeds vele appartementen genomen, zoodat Scheveningen dit jaar weder zeer druk bezocht schijnt te zullen worden.

* Naar men verneemt, worden er nog dagelijks vele en belangrijke inzendingen gedaan van boek- en kunstwerken aan de Haagsche commissie van boekhandelaars en drukkers, die zich heeft belast met de inzameling dezer werken, om daarvan te doen vormen eene loterij, ten voordeele der oprigting van een standbeeld voor Laurens Coster, te Haarlem; zoo heeft dezer dagen ook Z. M. een belangrijk kunstwerk ingezonden; de uitgifte van loten zal spoedig geschieden.

De hoofd-commissie tot de oprigting van het beeld heeft, naar men verzekert, de noodige fondsen nog niet bijeen tot geheele voltooijing harer taak. Zij hoopt dus nog op eenige ondersteuning, waarvan het tijdstip der reeds lang verbeide oprigting afhankelijk is.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, ontvangen: 1o. *f* 107.52, zijnde de opbrengst van een concert in de groote kerk te Breda gegeven door het muzijk-corps en zangvereeniging van het 5de regement infanterie;

2o. *f* 842.55, zijnde de zuivere opbrengst van drie letterkundige voorlezingen door den heer Nicolaas Beets te Utrecht gehouden.

Voorts is nog ontvangen een wissel, betaalbaar aan de order van het comité ter ondersteuning der door den watersnood ongelukkig gewordenen, groot vijftig gulden, zijnde eene gift van den heer Endell, Nederlandsch consul te Stettin. De wissel is aan de algemeene commissie voor den watersnood te Amsterdam overgemaakt.

Gedurende het jaar 1854 is het eiland St. Helena aangedaan door 132 Nederlandsche schepen, komende uit de Nederlandsche Oost-Indische bezittingen, en alle bestemd naar Nederlandsche havens, met uitzondering van één, als welks bestemming Cowes is opgegeven. Daaronder zijn niet begrepen 4 Nederlandsche schepen met gelijke herkomst en bestemming, welke St. Helena zijn voorbijgevaren zonder zich op te houden.

Bovendien is St. Helena bezocht door 16 Nederlandsche schepen, uit vreemde havens komende, en wel 2 uit Whampoa, 1 uit Canton, 9 uit Akyab, 1 uit Bombay, 1 uit Calcutta, 1 uit Manilla en 1 uit Ceylon. Van deze schepen waren 5 naar Rotterdam, 1 naar Amsterdam en de overige naar Britsche havens bestemd.

Twee Nederlandsche oorlogsbodems hebben gedurende 1854 St. Helena aangedaan, te weten het transportschip *Prins Willem Frederik Hendrik*, en het fregat *Prins Hendrik der Nederlanden.*

Drie schepen onder vreemde vlag, komende uit de Nederlandsche Oost-Indische bezittingen en naar Nederlandsche havens bestemd, hebben St. Helena bezocht, te weten: 1 onder Zweedsche, 1 onder Engelsche en 1 onder Bremer vlag; terwijl 28 schepen onder vreemde vlag, uit dezelfde bezittingen komende en naar vreemde havens bestemd, het genoemde eiland aandeden. Van deze laatsten waren 7 onder Zweedsche, 6 onder Fransche, 2 onder Belgische, 6 onder Engelsche, 1 onder Hamburger, 2 onder Deensche, 1 onder Pruissische en 3 onder Amerikaansche vlag.

Gisteren is van Amsterdam vertrokken het schip de *Hopende Visscher*, stuurman A. Kaars, onder boekhouderschap van heer S. Prins, te Wormerveer, ten einde aan de sinds de laatste jaren plaats hebbende vervroegde haringvisscherij (1 Junij) zoo als al de vorige jaren, deel te nemen, hoezeer het welligt dan de eenige zal wezen, welke van die vergunning gebruik zal maken.

De te Amsterdam gevestigde vereenigde hoofdcommissie ter bevordering van de belangen der Nederlandsche nijverheid op de in dit jaar te Parijs te houden Algemeene Tentoonstelling, heeft naar aanleiding van art. 61 van het algemeen reglement voor die tentoonstelling, de heeren IJ. D. C. Suermondt, lid dier commissie en in 1851 lid van de jury bij de tentoonstelling te Londen, en J. E. de Vrij, math. mag. phil. nat. dr. en lector aan de clinische school te Rotterdam, uitgenoodigd, leden der jury bij eerstgenoemde Algemeene Tentoonstelling te zijn, welke beide heeren aan de uitnoodiging hebben gehoor gegeven, waarvan de vereenigde hoofdcommissie de Keizerlijke commissie te Parijs heeft verwittigd.

Op 31 December 1854 bedroeg de bevolking van Amersfoort wettig 5885 mannen en 6461 vrouwen; totaal 12,346 zielen, en *feitelijk* 5900 mannen en 6485 vrouwen; totaal 12,385 zielen.

Men verneemt, dat de werken aan den spoorweg tusschen Arnhem en Oberhausen thans zoo ver gevorderd zijn, dat men verwachten kan, dat die weg van hier tot de Pruissische grenzen met September en in Pruissen zelf vóór het einde dezes jaars gereed zal zijn. (*Arnh. Ct.*)

Men leest het volgende in het *Handelsblad*:

Sedert eenigen tijd heeft men ten aanzien der Nederlanders met betrekking tot de vrijstelling der milicie in Belgie eene geheel van het vroegere stelsel afwijkende handelwijze gevolgd. De Nederlanders namelijk, die in Belgie een huwelijk willen aangaan, moeten bewijzen, dat zij zich aldaar bevonden vóór en gedurende de miliciejaren van hun 20ste tot 24ste jaar, dat zij er aan de loting hebben deelgenomen, zonder dat acht wordt geslagen op hun certificaat van voldoening aan de milicie in Nederland, of op hun subaltern beroep in Belgie. Nog onbegrijpelijker is het, dat men te Antwerpen een Nederlandsch milicien, die in zijn land nog in active dienst is, en sedert twee jaren van zijn verlof heeft gebruik gemaakt, om tijdelijk aldaar verblijf te houden, wil dwingen, om zich in het Belgische leger te doen inlijven, vermits men beweert, dat hij als wederspannig moet worden beschouwd, ten aanzien der milicie in Belgie, omdat hij aan de loting geen deel heeft genomen.

Het *Journal d' Anvers*, hetwelk dit feit mededeelt, zegt verder: Dus zal, indien het besluit, hetwelk reeds ten zijnen aanzien schijnt te zijn genomen, moet worden ten uitvoer gelegd, men het in Europa waarschijnlijk eenige voorbeeld zien van eene regering, welke voor haar leger een militair reclameert, die deel uitmaakt van het leger eener naburige en bevriende natie, en die aldus te gelijk tot het Nederlandsche en Belgische leger behoort; want Nederland zal zeker dezen militair niet ontslaan, omdat het aan ons Ministerie behaagd heeft hem tot onzent, weerspannig aan de militie te verklaren. De Nederlandsche overheid zal hem integendeel en te regt als deserteur beschouwen, indien hij niet bij de eerste oproeping opkomt. Zoodanige handelwijze van onze zijde, zou te ongerijmd, te zeer in strijd zijn met het volkenregt en met de goede verstandhouding tusschen de beide regeringen, om geene aanleiding te geven tot diplomatieke nota's van de zijde onzer naburen, die niet kunnen toelaten, dat men in Belgie hunne soldaten dwinge ook bij ons leger te di[enen] en dus tegen wil en dank Nederlandsche deserteu[rs te] worden.

\# **Hoorn**, 23 Mei. Gepasseerden Vrijdag kwam de[ze] hollende inloopen een paard bespannen met een m[...] karretje, echter zonder eenig mensch in hetzelve en zo[o] dat het in zijn loop en onstuimig voorthollen gestuit [...] worden.

Zoo de stad inhollende, geraakte het op eene gra[cht] waar juist op dat oogenblik nog al veel kinderen bij[een] waren; doch gelukkig werd deszelfs vaart dáár, als [...] zelf gestuit, doordien het tegen eenige paaltjes, op [...] plaats tot een ander doel gesteld, aanliep, waardoor [...] karretje aan stuk sloeg, en het paard, zeker door afge[mat]heid, tot staan kwam. Zoo als men later vernam, [...] dit paard van af Avenhorn, twee uur van hier, op [...] loop en rende in volle woede, zonder eenig ongeluk [...] te rigten, tot zoo verre voort.

Advertentiën.

226ste Nederlandsche Staats-Loter[ij].

3e LIJST. 4e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

No. 7389 *f* 5000; 2737 *f* 2500; 3314 *f* 1250; 10[...] 17919 en 5885 ieder *f* 1000.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 28 Mei 1855.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**		
Ned. W. Schuld.	2½	62 11/16 3/4 11/16		Pct.	
Dito Certificat. .	3	75¼	*Hope* 1798/1816	5	108
Dito Dito . .	4	91⅞	Dito 1828/1829	5	
O. I. Leening. .	4	91 13/16	Cert. 1831/1838	5	88[...]
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	
Hand.-Maats. .	4½		Dito *Hope* . . .	4	
Belgie.			Dito *Stieglitz* .	5	
Certificaten. . .	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild* .	2½	50¼ 9/16	Dito 1854 . . .	5	81[...]
Frankrijk.			Inschr. Assig. .	6	
Obligatiën . . .	3		Certific. dito. .	6	
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	18 7/16	Obligatien . . .	4	
Dito Buitenl. .	3				
D° Binnenl. °/m.	3	81 7/16	**Oostenrijk.**		
Bew. Sp. Com.		4 3/16	Metalliek . . .	5	61[...]
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	78[...]
Portugal.			Dito Nation. .	5	66[...]
Londen nieuwe.	3	38¾ 13/16	Dito 1847 . . .	2½	81[...]
Dito uitgest . .	4		Dito 1851/1852	2½	81[...]

Mexic., te Lond. 3 pct. 20 9/16, ⅝, 11/16; dito Onb. [...]

De markt was heden bij algemeen matigen handel [...] gestemd, alleen Mexic. waren merkbaar hooger.

LONDEN, Dingsdag 22 Mei. Consols op t. 90[...] Nieuwe Leening 2½, ⅞ agio; N. Mexic. 3 pct. 21[...] dinie 87; Venezuela 29½, 30; dito Uitg. 12[...] leening 78; Spanje 1 pct. 18½, ¾; Rusl. 5 p[ct...]

De markt was heden vast, met neiging tot [...]

PARIJS, Dingsdag 22 Mei. Fr. 4½ pct. [...] pct. 68.90; Sp. binn. 3 pct. 31⅞; dito 1 pct. [...]

MADRID, Maandag 21 Mei. Sp. 3 pct. binn. [...] 1 pct. 18.05.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Grav[enhage].